

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ז בְּסֵלֵל:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

כי עַל־פִּי הָרַב, אֵלֹהֵי הָרוֹדְפִים בְּיוֹתֵר אַחַר תְּאַוֹת מָמוֹן, הֵם מֵתִים בְּעַלְי חוֹבוֹת, וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדָם. וְאַפְלוּ אִם אֵינָם מֵתִים בְּעַלְי חוֹבוֹת, הֵם בְּחַיֵּיהֶם בְּעַלְי חוֹבוֹת לְתַאֲוָתָם. שֶׁהֵם מֵתְאוּיִם כָּל־כָּף לְמָמוֹן הַרְבֵּה, עַד שֶׁהֵם רָצִים וַיִּגְעִים מְאֹד כָּל יְמֵיהֶם בְּיַגִּיעוֹת גְּדוּלוֹת, וּמִסְכָּנִים עֲצָמָם בְּסַכָּנוֹת גְּדוּלוֹת, בְּשִׁבִיל לְמִלְאֵת תְּאוֹתָם, כְּאֵלֹהֵי הָיָה עֲלֵיהֶם חוֹב גְּדוֹל לְשֵׁלָם, הֵינּוּ חוֹב הָעֲבוּדָה זָרָה וְכוּ', כְּמִבְּאֵר לְעֵיל. וְכֹל יְמֵיהֶם אֵינָם יְכוּלִים לְמִלְאֵת תְּאוֹתָם, וּלְשֵׁלָם חוֹב הַזֶּה שֶׁל תְּאוֹתָם, כִּי 'אֵין אָדָם מֵת וַחֲצִי תְאוֹתוֹ בְּיָדוֹ' וְכוּ' כַּנֶּ"ל. נִמְצָא שֶׁאֵין מָמוֹנוֹ מְמוֹן כָּלָל, כִּי אֵין לוֹ שׁוּם הִנָּאָה מִמָּמוֹנוֹ, כִּי 'אֵל אַחַר אֲסִתָּרָם וְלֹא עָבַד פְּרִיז' וְכוּ' כַּנֶּ"ל. וְעַל כֵּן אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַמְשִׁיךְ שִׁפְעַת וּמְזוֹנוֹת וּלְהַרְוִיחַ מָמוֹן הַנִּקְרָא מָמוֹן, דְּהֵינּוּ מָמוֹן דְּקִדְשָׁה, שִׁיְהִיָּה 'שְׁמִיחַ בְּחֻלְקוֹ' שִׁיְהִי עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה, 'אֵיזְהוּ עֲשִׂיר - הַשְּׁמִיחַ בְּחֻלְקוֹ' (אָבוֹת פָּרָק ד', כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁבִירַת תְּאוֹת מָמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֲמֵת, שֶׁמִּשָּׁם עֵקֶר הַשְּׁפָעָה כַּנֶּ"ל. וְעַל כֵּן 'קָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו כְּפָלִים כִּיּוֹלְדָה', כִּי צָרִיךְ לִילֵךְ וּלְעֵבֹר וּלְשַׁבֵּר הַקָּ"ם קָלִין שֶׁל תְּאוֹת מָמוֹן כַּנֶּ"ל, אֲשֶׁר רַק עַל־יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְהַרְוִיחַ מָמוֹן. כִּי עֵקֶר הַשְּׁפָעַת נִמְשָׁךְ מֵאֲמֵת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁבִירַת תְּאוֹת מָמוֹן. וּבְזֶה מְקֻשָּׁר הַמֵּאֲמָר הַיָּטֵב. וְהַבֵּן שֶׁם הַיָּטֵב מְאֹד, כִּי דְבָרֵי רַבְנֵינוּ, זְכוּרֹנֵנוּ לְבִרְכָה, הֵם עֲמֻקִּים מְאֹד מְאֹד וַיֵּשׁ בָּהֶם עֲמֻקוֹת גְּדוּל (וְעֵתָה מוֹבֵן הַיָּטֵב מ"ש עַל אֵימָא לֶן מִילֵי דְכַדִּיבֵי וְכוּ', שֶׁקְרָא תְאוֹת מָמוֹן מִלִּידְכַדִּיבֵי, הֵינּוּ שֶׁקֶר ע"ז כַּמ"ש שֵׁם, כִּי בּוֹדָאֵי הוּא בַחֵי שֶׁקֶר, כִּי נִדְמָה לוֹ שֶׁמְרוּיַח וּמְרוּיַח וּלְבִסוּף אֵין בִּידוֹ מְאוּמָה, כְּמוֹ שֶׁשְׁכִיחַ עֵתָה

בעולם. וע"כ כל זמן שיש בידו הממון אינו חי כלל, כי מאחר שאין לו שום הנאה ממנו, כי חסר לו בכל פעם יותר, והוא בע"ח תמיד. ע"כ השיב להם, הי ניהו מילי דכדיבי, היינו שקר, שנדמה להם שהם מרויחים ובאמת אינם מרויחין כנ"ל. כי מתים בעלי חובות, כי עפ"י רוב הם נשארים בעלי חובות ממש, או שהם בעלי חובות לתאוותם וכנ"ל. עיין כל זה היטב לעיל, ותבין עתה איך הכל מקושר יפה. והעיקר שתבין הדברים היטב באמת למעשה, להשתדל להציל נפשך ממר ממות שהוא תאוות ממון כנ"ל):

(שִׁירָה לְאוֹת א): שָׁם מְבֹאֵר שֶׁהַמָּמוֹן הוּא בְּחִינַת פְּנִים וְכוּ' עֵינַי שָׁם. וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַז"ל: 'פְּנֵי הָאָרֶץ הֵם הָעֲשִׂירִים'. כְּמוֹ שֶׁפִּרֵּשׁ רַש"י עַל פָּסוּק (בְּרֵאשִׁית מ"א): "וְהָרַעַב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ" – 'מִי הֵם פְּנֵי הָאָרֶץ אֵלּוּ הָעֲשִׂירִים'. כִּי הַמָּמוֹן וְהָעֲשִׂירוֹת הוּא בְּחִינַת פְּנִים כַּנֶּ"ל: שָׁם תֵּאָדָּר מָמוֹן הוּא בְּחִינַת חֲשֵׁךְ, אֲנָפִין חֲשׂוֹכִין וְכוּ' עֵינַי שָׁם. וְכֵן מְרַמֵּז בַּזֹּהָר (מַגֵּן קַצ"ג): 'קִין שָׁם לְחֲשֵׁךְ' וְכוּ' דָּא זִהְמָא דִּדְהָבָא:

(שִׁירָה לְאוֹת ג): וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְּׂמֵד' וְכוּ', כִּי 'כָּל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים צְדִיקִים עַל שֵׁם הַבְּרִית' וְכוּ' עֵינַי שָׁם. וְעַל כֵּן יוֹכֵל כָּל אֶחָד שֶׁהוּא שׂוֹמֵר הַבְּרִית יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ, לְהַפִּיל אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי הוּא בְּחִינַת צְדִיק פְּנִים דְּקֹדֶשׁ לְגַבֵּי חֲבֵרוֹ, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר גַּם כֵּן: וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם אוֹיֵב' כו'. וְעַל־כֵּן צָרִיד לְזֹהָר כְּשֵׁישׁ מַחֲלֶקֶת עַל הָאָדָם שֶׁלֹּא יִפֹּל לְתוֹךְ תְּשׁוּקַת הַמָּמוֹן, כִּי אוֹלֵי חֲבֵרוֹ פְּנִים דְּקֹדֶשׁ נִגְדוּ, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח לְהַפִּיל אוֹתוֹ, וְהַנְּפִילָה הוּא שֶׁמִּפִּילִין אוֹתוֹ לְתַאֲוֹת מָמוֹן כַּנֶּ"ל, עַל כֵּן צָרִיד לְזֹהָר מְזִהָה: שָׁם 'כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים צְדִיקִים עַל שֵׁם הַבְּרִית'. שְׁמַעְתִּי אֲזוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ, שֶׁאֵמַר שְׁכָל יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי שֶׁהֵם נִמְוָלִים עַל כֵּן כָּלֵם נִקְרָאִים צְדִיקִים:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲרִיבָה ❦ לְאָמֵר מִזֶּה רִנְיָת זִי"ל "לֹא לֹא מִקֻּוּה שִׁדְיָ לְאָחֵד מִסְפְּרֵי רַבָּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

(שִׁדְיָ לְאוֹת ד): זֶה בְּחִינַת מְזוּזָה וְכו'. וְזֶהוּ יוֹהֵי שִׁדְיָ בְּצָרִיךְ וְכֶסֶף וְכו', כִּי שִׁדְיָ הוּא בְּחִינַת בְּרִית וְכו' עַיִן שָׁם. וְזֶה בְּחִינַת שִׁדְיָ 'שְׂאֵמֶר לְעוֹלָמוֹ דִּי', דְּהֵינּוּ שְׂשֻׁמָּה בְּחֶלְקוֹ וְאוֹמֵר דִּי לְמָה שְׂיֵישׁ לוֹ וְאֵינּוּ מִתְאַוֶּה יוֹתֵר, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת שְׂבִירַת תְּאוֹת מְמוֹן שְׂזוֹכִין עַל-יַדֵי שְׂמִירַת הַבְּרִית כַּנ"ל:

(גַּם זֶה שִׁדְיָ לְאוֹת ד): מְבֹאֵר שָׁם שְׁעַל-יַדֵי מְצוֹת מְזוּזָה נִתְבַּטַּל חֶמְדַּת הַמְמוֹן, וְעַל כֵּן "וְכִתְבֹתֶם עַל מְזוּזוֹת" וְכו' כַּנֶּגֶד "לֹא תַחֲמֹד" כַּנ"ל עַיִן שָׁם. עֲתָה בּוֹא וְרֵאֵה נִפְלְאוֹת ה', כִּי מְבֹאֵר בִּירוֹשָׁלַיִם פִּיֶּה (וּבְבִירַא שִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ה): 'אַרְטֵבֶן שְׁלַח לְרַבִּי חֵד מְרַגְלִיתָא טָבָא, שְׁלַח לִיה רַבִּי חֵדָא מְזוּזָה'. וְלְכַאוּרָה הוּא פְּלָא, מִדּוּעַ שְׁלַח לוֹ מְזוּזָה דִּיקָא, וְלֹא מְצוּה אַחֲרָת. אֵךְ עַל-פִּי מַה שְׂגָלָה רַבָּנֵי ז"ל בְּהַתוֹרָה הַזֹּאת מְבֹאֵר הָעֵנִין הַיָּטִב, כִּי מְזוּזָה דִּיקָא מְבַטֵּל חֶמְדַּת הַמְמוֹן, וְעַל-כֵּן שְׁלַח לוֹ מְזוּזָה דִּיקָא. כִּי אַרְטֵבֶן שְׁלַח לוֹ מְרַגְלִיתָא טָבָא, הֵינּוּ עֲשִׂירוֹת וּמְמוֹן, כִּי הָיָה שְׂוֵה מְמוֹן הַרְבֵּה, וְעָשָׂה עֵקֶר הַחֲשִׁיבוֹת מְזֵה. עַל כֵּן שְׁלַח לוֹ רַבִּי כַּנֶּגֶד זֶה מְזוּזָה דִּיקָא, כִּי מְזוּזָה מְבַטֵּל חֶמְדַּת הָעֲשִׂירוֹת כַּנ"ל:

מְלַחָא כִּי סְרִיא, זֶה שְׂנַפֵּל לְסֶרְחוֹן תְּאוֹת הַמְמוֹן כּו'. וְעַל-כֵּן אֶפְקוּהוּ בְּלִשׁוֹן כִּי סְרִיא, שְׂהוּא לְשׁוֹן הַנְּאֵמֶר בְּעַכּו"ם כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (שְׂמוֹת ל"ב) "סְרוּ מֵהַר" וְכו' כִּי הַמְשׁוֹקַע בְּמְמוֹן, עוֹבֵד כָּל הָעַכּו"ם כַּנ"ל, וְעַל כֵּן עַל כָּל מַטְבֵּעַ חֲקוּקָה הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל עַכּו"ם:

עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, יָבִין הַמְשַׁכִּיל, לְפָרֵשׁ כָּלֵא סְגִיא ד"הַזֶּהב קוֹנָה אֶת הַכֶּסֶף וְהַכֶּסֶף אֵינּוּ קוֹנָה וְכו' הַנְּחֻשֶׁת קוֹנָה" וְכו', וְהַכָּלֵל מַה שְׂהוּא מַטְבֵּעַ וְיוֹצֵא, חָשׁוֹב מְעוֹת. עַיִן שָׁם כָּל הַסְּגִיא. וְסְגִיא "אֵי מְעוֹת נִקְנָה בְּחִלְיָפִין". וְסְגִיא ד"כָּל

הנעשה דמים באחר". הכל יבאר למשכיל על-פי התורה הזאת
עם עוד קצת הקדמות:

סדר קצור לקווי מנהג ר"ן היפני:

יא ואלו המשקעים בתאות ממון כל מה שיש לו עשירות יותר
יש לו עצבות ומרה שחורה ודאגה יותר בחינת מרבה נכסים
מרבה דאגה (אבות פרק ב). ועל כן הממון מקצר ומפסיד ימיו וחיו
כי אין דבר שמפסיד החיות כמו הדאגה והעצבות כידוע לחכמי
הרופאים. ועל כן הוא מקשר בפנים דסטרא אחרא אלקים
אחרים מיתה שהוא עצבות עבודה זרה הנקראת חובה (עין רש"י
לדילך בפסוק עד חובה), שמכרעת את הכל לכף חובה. וכל
המתדבקין בה הם בעלי חובות תמיד כמו שאנו רואים שזה
המשוא תלוי בצואר בני אדם שאין מסתפקין בממוןם ולוין
ממון מאחרים ונדמה להם שמשתכרין שכר הרבה ואחר-כך
מתים בעלי חובות. ואם אינם מתים בעלי חובות מפש שאינם
חיבין ממון לאחרים עדין הם בעלי חובות לתאותם שהיא
העבודה-זרה שמתאווית לממון הרבה. באשר אנו רואין בחוש
שאפלו מי שיש לו ממון כדי להתפרנס ואפלו העשירים והקצינים
המפלגים הם רודפים כל ימיהם להרויח ממון ביגיעות גדולות.
ומסכנין את עצמן בסכנות דרכים וטלטולים הרבה ומטריחים
את עצמם בטרחות גדולות בשביל הממון כאלו היה מטל על
צוארם איזה חוב גדול לשלם. והחוב הוא רק שחיבים לעצמם
דהינו לתאותם להעבודה זרה שפרוכים אחר התאוה של ממון
כל-כך כאלו הם חיבים חוב גדול. נמצא שהם בעלי חובות כל
ימיהם והם מתים בעלי חובות הינו לתאותם. כי כל ימיהם אינם
מספיקים לשלם חוב זה שחיבים לתאותם כי הוא בלא שעור

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"ל - אָמַר מִוֵּהָרְנִית זִצְיָל "צָדֵק צִנִּי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי צִדְדִי מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" -
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

וְגִבּוֹל כִּי 'אֵין אָדָם מֵת וַחֲצֵי תֵאָוֶתוֹ בְּיָדוֹ' (מִדְרָשׁ קֹהֶלֶת סֵדֶר א). וְזֶהוּ:
"לֹא יִחָצוּ יְמֵיהֶם" (תְּהִלִּים נ"ה כד) אָךְ "וְאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ". כִּי הַמְשַׁקֵּעַ
בְּתֵאָוֶת מָמוֹן אֵינוֹ בּוֹטַח בַּהֲשֵׁם כִּי הוּא עוֹבֵד הָעֲבוּדָה-זָרָה אָךְ
"וְאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ" שֶׁתּוֹכֵל לְהִזְמִין לִי פִּרְנָסָתִי בְּסִבָּה קְלָה וְאֶהְיֶה
שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֵי וְלֹא אֶהְיֶה מְשַׁקֵּעַ בְּתֵאָוֶת מָמוֹן:

יב וּבְאַמֶּת יֵשׁ עוֹד תִּיקוֹן לְתֵאָוֶת מָמוֹן הֵינּוּ שִׁסְתַּכֵּל לְשֹׁרֵשׁ
שְׂמֵשׁ בָּא כָּל הַמָּמוֹן וְכָל הַהֲשַׁפְּעוֹת וְעַל-יְדֵי הַסְתַּכְלוֹת לְשֵׁם
יִתְבַטֵּל תֵּאָוֶתוֹ. כִּי שֵׁם בְּשֹׁרֵשׁוֹ הַשְּׁפַע הוּא כְּלוֹ אֹרֶץ צַח וּמְצַחֲצַח
וְתַעֲנוּג רוּחָנִי וְאֵין מִתֵּאָוֶה אֵלָּא לְמַטָּה. וּמִי הוּא הַפְתִּי יָסוּר הַנָּה
לְהַשְׁלִיךְ תַעֲנוּג רוּחָנִי וְלִקַּח תַעֲנוּג עֵב. אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא
לְזֹאת הַהֲסַתְכָלוֹת אֵלָּא עַד שִׁיתַּקֵּן בְּרִיתוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מִבְּשָׂרֵי
אֶחָזָה אֶלֹהִים" (אֵיזֵב י"ט כו), שֶׁבַּתְּחִלָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן הַבְּשָׂר קֹדֶשׁ וְאֵז
יְכוֹל לְהַסְתַּכֵּל בְּאֵלֹהוֹת. וּבְשִׁבִיל זֶה עָקַר הַתִּיקוֹן שֶׁל תֵּאָוֶת מָמוֹן
הוּא עַל-יְדֵי תִיקוֹן הַבְּרִית וְכִשְׁמַתַּקֵּן בְּרִיתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לִפְלֹל לְתֵאָוֶת
מָמוֹן:

סֵדֶר הַיַּיִט מִוֵּהָרְנִי הַיּוֹמִי:

קמא (יג) בַּחֲזִירְתוֹ מִן אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל עַל הַיָּם הַגָּדוֹל הַלָּבָן הָיוּ לָהֶם
שְׂשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה וְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם וּבְבוֹאוֹ לְמִשְׁנָה ב' פֶּרֶק ה'
דְּסוּטָה אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִי יִגְלָה עִפְרַיִם מֵעֵינָיִךְ רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי
שֶׁהָיִיתָ אוֹמֵר עֲתִיד דוֹר אֶחָד וְכוּ' נִתְּלָהּ מְאֹד וְהִכָּה כָּף אֵל כָּף
וְאָמַר מִי רוֹאֶה כְּמוֹנִי כִּי נִתְּגַלָּה לִי בְּמִשְׁנָה הַזֹּאת דָּבָר וְלֹא רָצָה
לְגַלּוֹת, וְדָבָר אֶחָד גָּלָה לְהָאִישׁ שְׁלוֹ וְכוּ':

קמב (יד) כְּשֶׁבָּא מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אָמַר בְּדֶרֶךְ הַזֶּה קִיַּמְתִּי כָּל הַתּוֹרָה
בְּכָל הָאָפְנִים כִּי הִשְׁגַּתִּי קִיּוֹם כָּל הַתּוֹרָה שְׂאֵפְלוֹ אִם הָיוּ מוֹזְכְּרִים
אוֹתִי לְיִשְׁמְעָאֵל בְּמִדִּינוֹת רְחוֹקוֹת שְׂאֵין שָׁם שׁוֹם יְהוּדִי, וְהוּא

יִשְׁלַח אֹתִי לְרַעוֹת בְּהִמּוֹת, וְאַפְלוּ אִם לֹא אֵדַע מַתִּי שַׁבַּת
 וְיוֹם-טוֹב, וְלֹא יִהְיוּ לִי טְלִית וּתְפִלִּין וְלֹא סֶכָה וְלֹא שׁוּם מְצוּה וְכוּ'
 וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיִיתִי יְכוּל לְקַיֵּם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. וְכָבֵד מְבֹאֵר
 מִזֶּה בְּמָקוֹם אַחֵר:

קמ"ג (יד) בְּשָׁבָא מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אָמַר תּוֹרָה עַל פְּסוּק (במדבר כ"ה)
 "עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל גֵּם" בְּלֵיל שַׁבַּת. וְאַחֵר כֶּךָ בְּסֻעָדָה שְׁלִישִׁית אָמַר
 תּוֹרָה עַל פְּסוּק (ישעיה מ"ג) "כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֶתְּךָ אָנִי" וְזֹאת הַתּוֹרָה כְּכֹר גְּדָפָם
 בְּלִקוּטֵי א' (סמ"ן ע"ג) וְזֹאת הַתּוֹרָה יִקְרָה וְגִדּוּלָה בְּעֵינָיו מְאֹד:

קמ"ד (ט"ז) פֶּעַם אַחַת אַחֵר שָׁבָא מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הָיָה הַמַּגִּיד
 מִטִּירָה אֲוִיָּצֵעַ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֲצִלוּ עַל שַׁבַּת בְּמַעֲדוֹ וְעֵדִי וְוֹקֵעַ
 וְאָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֲזִי תּוֹרָה עַל פְּסוּק (תהלים כ"ד): "זֶה הַדּוֹר
 הַדּוֹר שָׁוִי" שְׁכַפִּי הַדּוֹר כֵּן הֵם הַדּוֹר שִׁים שְׁלוֹ. וְהַתּוֹרָה שְׁאָמַר לֹא
 זְכִינוּ שְׁתַּכְתֵּב, וְאָמַר אֲזִי לְהַמַּגִּיד זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן לְמַשָּׁל
 אַתֶּם הוּא הַדּוֹר וְאֲנִי הַדּוֹר שֶׁשְׁלָכֶם:

קמ"ה (י"ז) בְּחִזְרָתָם מֵאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּנִסְיַעְתָּם מִנְּהַר דִּינְסֶטֶר
 וְהַכְּרָחוּ לְשָׁנוֹת מִלְּבוּשֵׁיהֶן וְנִדְמוּ בְּדֶרֶךְ הַסּוֹחָרִים בְּנֵי הַנְּעוּרִים
 הַנְּהוּגִים עֲכָשׁוּ וְכוּ', וּמַחֲמַת זֶה טָעוּ בָּהֶם כִּפָּה אֲנָשִׁים וְסָבְרוּ
 בָּהֶם שֶׁהֵם מִהַקְּלֵי עוֹלָם וְכוּ'. וּבְבוֹאוֹ לְאוּמִין הָיָה לָהֶם נִפְיוֹן וְכוּ'.
 וְאִזּוּ בְּנִסְיַעְתּוֹ מִשָּׁם בְּזִרְיוֹת מִיָּד לְמִד זְכוּת עַל הָעוֹלָם וְאָמַר תִּדְעוּ
 שְׁכָל דְּרַבְּנֵנוּ הוּא לִידַע שֵׁישׁ גְּסִיּוֹנוֹת בְּעוֹלָם, וּבְקַל יְכוּלִין לְכַשֵּׁל חַם
 וְשָׁלוֹם. וְאָמַר אוֹי וְאָבוֹי שְׁעָמַד שָׁם הַבַּעַל-עֲגָלָה הִבִּינוּ וְרָאוּ שֵׁישׁ
 שָׁם זְנוֹת וְנִאוּף גָּדוֹל רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ', אֲבָל אָמַר שְׁבַע-זֶרֶת הַשָּׁם
 יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה טוֹבָה מִה שֶׁהָיָה שָׁם, שְׁמַעְתָּה לֹא יִמָּצֵא שָׁם זְנוֹת
 עוֹד בְּבֵית זֶה, וְאִזּוּ נִתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ. גַּם בְּטַעֲפִלִּיק לֹא יִדְעוּ מִמֶּנּוּ,
 וְנִכְנַם אֲצֵל מְלַמֵּד אַחַד, וְשִׁחַר פָּנִים לְקַבְּלוֹ עַל שַׁבַּת, וְלֹא רָצָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָרְלַב — אָמַר מִוִּהְרֵי יִצְחָק לְ"עַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" —

— "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת —

הַמְלַמֵּד מִחֲמַת שְׂנֵדָמָה לוֹ כְּאִלוֹ הוּא חֵם וְשָׁלוֹם מִהַגְּנָבִים, וְבֹא
 אֶל הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ וְסִפֵּר לוֹ וְכוּ':

סֵדֶר הָאֲלָף-בֵּית הַיּוֹמִי:

ח. הַתּוֹרָה הִיא תִיקוֹן לְעִזּוֹת. ט. עַל-יְדֵי עִזּוֹת גְּשָׁמִים נִעְצָרִים,
 וּבִידוּעַ שְׂנֵכָשֶׁל בְּעֵבְרָה, וְסוּפּוֹ שֶׁיִּכָּשֶׁל בְּעֵבְרָה, וּמִתָּר לְקָרוֹתוֹ
 רָשָׁע, וּמִתָּר לְשִׁנְאוֹתוֹ, וְהוּא אֶחָד מִתַּקְעֵ"ד [מִהַתְּשֵׁעַ מֵאוֹת
 שְׁבָעִים וְאַרְבָּעָה] דּוֹרוֹת. י. הֶצְפָּה אֶפְלוֹ כְּלָפִי שְׂמִיָּא מְהֵנִי, וְהוּא
 מְלֻכּוֹתָא בְּלֹא תִגָּא.

חֵלֶק שְׁנֵי א. כְּשֶׁרוֹאִין שֶׁהָעוֹלָם מְעִיזִין פְּנִיָּהֶם כְּנֶגֶד הַתְּלֻמִּיד-
 חָכָם, יִדְעוּ שֶׁבּוֹדֵאי מְלַחֲמוֹת גְּדוּלוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל מְדִינָה הַזֹּאת.
 ב. כְּאִב הָרֵאשׁ בָּא עַל שְׁמִיעוֹ פָּנָיו כְּנֶגֶד זֶרַע דְּוֹד הַמְּלָךְ.

פִּחַד א. בְּשָׁעָה שְׁבֹא פִחַד עַל רָשָׁע, בִּידוּעַ שְׁבֻזָּה הַשָּׁעָה
 הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְצַדִּיק תְּאוֹתוֹ. ב. עַל-יְדֵי פִחַד בָּא מְכֻשׁוֹל.
 ג. עַל-יְדֵי בְטָחוֹן תִּנְצֵל מִפִּחַד. ד. סְגָלָה לְבַטֵּל אֶת הַפִּחַד, לְזִכֹּר
 אֲבֵרָהֶם אָבִינוּ. ה. בְּצַדָּקָה תְּבַטֵּל אֶת הַפִּחַד. ו. סְגָלָה לְבַטֵּל אֶת
 הַפִּחַד, שֶׁתֵּאמַר ה' צְבָאוֹת. ז. עַל-יְדֵי הַפִּחַד נִתְבַטֵּל הַגְּאוּהָ. ח.
 פִּחַד מְכַחֵשׁ כַּחוֹ שֶׁל אָדָם. ט. בְּרִדְעָת אֵין לוֹ לְהַתְּפַחַד מִפְּנֵי קוֹל
 בְּעֵלְמָא. י. מָאן דְּמַבְעֵת, אֶף-עַל-גַּב דְּאִיהוּ לָא חָזִי מְזֻלָּה חָזִי,
 וְתִקְנָתוֹ, יִדְלַג מְדַכְתָּה אַרְבַּע גְּרָמִידֵי אוֹ לִיקָרֵי קָרִיאת-שְׁמַע אוֹ
 יֵאמַר עֲזִי דְבִי טְבָחָא וְכוּ'. יא. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ פְּחָדִים, יִזְמַר זֶמֶר שֶׁל
 שְׂמִחָה. יב. עַל-יְדֵי שֶׁתְּצִיר שֵׁם אֱלֹקִים לְנֶגֶד עֵינֶיהָ, יִלְכוּ הַפְּחָדִים
 מִמָּךְ. יג. מִי שֶׁאוֹכֵל מִמוֹן יִשְׂרָאֵל, פְּחָדִים בָּאִין עָלָיו. יד. מִי שֶׁאִינוֹ
 נִזְהָר בְּבִרְכַת הַנְּהֵנִין תְּחַלָּה וְסוּף, פְּחָדִים בָּאִים עָלָיו. טו. עַל-יְדֵי
 בְטָחוֹן לֹא יִהְיֶה לָךְ פִּחַד. טז. הוֹשְׁעָנוֹת חֲבוּטִים מְסֻגָּלִים לְבַטֵּל

הַפֶּחַד. יז. מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ וְאֶצִּית לְדִין תּוֹרָה, נִצּוֹל מִפֶּחַד. יח. שֶׁלֹּשׁ
 מֵאוֹת וָעֶשְׂרִים טְבִילוֹת מְבַטְלִין הַפֶּחַד. יט. יִתֵּן מִתְּנָה לְצַדִּיק. כ. יט.
 עַל־יְדֵי אֲמַת הָאָדָם נִצּוֹל מִפֶּחַד בְּלִילוֹת. כא. עַל־יְדֵי עֲנָוָה לֹא יִהְיֶה
 לָךְ פֶּחַד. כב. בֵּית שֵׁשׁ בּוֹ פֶּחַד, בְּיָדוּעַ שֵׁשׁ בּוֹ חֶלֶק לִסְטָרָא־
 אַחֲרָא. כג. בְּשֵׁשׁ אֵיזָה פֶּחַד, וְאַחֲר־כֵּךְ בָּא שְׂרָפָה, בְּיָדוּעַ
 שְׂיִת־בֵּטֵל הַפֶּחַד. כד. פֶּחַד בָּא עַל־יְדֵי חֲנֻפָּה. כה. בְּשֵׁשׂרָאֵל
 בְּאַחֲדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִּין מֵהֶם. כו. בְּשִׁשׁוֹכְחִים אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו, עַל־יְדֵי זֶה מִתְּפַחְדִּים מֵאֲמוֹת.

סֵדֶר שְׂיִחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

וְהַכֹּלֵל, שְׁכָל מִי שֶׁרוֹצֶה וְחָפֵץ לְכַנֵּס בְּזֶה לְעַסֵּק בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר
 הַחָשׁוּב בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה כְּגוֹן בְּעַל שֵׁם בְּמְדִינָה זוֹ הוּא מְצַלִּיחַ
 בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר אֵף שֶׁהוּא שֶׁקֶר כִּי בְּאֲמַת אֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלוּם רַק
 שֶׁהַדְּבָר הַתְּלוּי בְּהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁלּוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא מִתְּעוֹרֵר וְחָפֵץ
 בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר וְגַם תְּלוּי בְּהַמְּקוֹם שֶׁמִּתְּחִיל שָׁם לְהִנְהִיג אוֹתוֹ
 הַדְּבָר אִם הִתְחַלָּה בְּמְקוֹם שֶׁהֵם מֵאֲמִינִים בְּזֶה אוֹ שֶׁמִּתְּחִיל עִם
 נְשִׁים שֶׁהֵם דְּרַכָּן לְהֶאֱמִין בְּכָל דְּבָר אֲזִי מְצַלִּיחַ וְאֲזִי יָכוֹל לְהִיזֵת
 שְׂאֲחֵר־כֵּךְ יֶאֱמִינוּ בּוֹ גַם אוֹתָן שֶׁהֵם רְחוּקִים מִלְּהֶאֱמִין בְּכֵזָה וְאִם
 הָיָה מִתְּחִיל בְּמְקוֹמָם הָיוּ מִתְּלוֹצְצִים מִמֶּנּוּ וְלֹא הָיָה מְצַלִּיחַ כָּלֵל,
 אֵךְ מֵאַחַר שֶׁכָּבַר הִתְחִיל בְּמְקוֹם שֶׁחָשׁוּב שָׁם וַיֵּשׁ לָהֶם אֲמוּנָה,
 עַל־יְדֵי־זֶה יָכוֹל לְהִיזֵת שְׁגָם הֵם יִהְיוּ מְבַרְחִין לְהֶאֱמִין בּוֹ מֵאַשְׁרֵי
 שֶׁהוּא מְצַלִּיחַ אֲבָל יֵשׁ מְדִינָה אַחֲרֵת שֶׁאֵין חָשׁוּב שָׁם כָּלֵל אוֹתוֹ
 הַדְּבָר כְּגוֹן מְדִינַת אֲשְׁכְּנָז שֶׁאֵין לָהֶם שׁוּם אֲמוּנָה בְּבַעֲלֵי שְׁמוֹת
 וְשֵׁם אֵין שׁוּם הַצְּלָחָה וְהַתְּחַלָּה לְמִי שֶׁרוֹצֶה לְעַסֵּק בְּזֶה וְכִמוֹכֵן
 עֲנִין הַהִנְהָגָה וְהַגְּדָלָה שֶׁל צַדִּיקִים בְּמְדִינָה זוֹ וּבְמְדִינָה אַחֲרֵת אֵין
 לָהֶם אוֹתָהּ גְּדָלָה כְּגוֹן בְּמְדִינַת יִשְׁמָעֵאל שֶׁנִּקְרָאִים חֲכָמִים וְאֵין

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָרַל לְאָמַר מִזֶּה רִנִּיתָ יִצְחָק לְעַד לְאָנֹכִי מִקֻּוֹה שִׂדְרָה לְאָחִד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַל־
 זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִיקוֹן הַמִּידוֹת

לָהֶם אוֹתוֹ הַהֲנַהֲגָה וְהַגְדָּלָה כָּלֵל וְעַל־כֵּן בְּמִדְיָנָה זֹו כָּל מִי שְׁרוּצָה
 לְעֶסֶק בְּזָה וְלַהֲנַהֵיג בְּדַרְךְ הַצְּדִיקִים כְּפִי הַנְּחֻיג עֲפָתָה הוּא מְצָלִיחַ
 בְּזָה כַּנִּזְכָּר לְעִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִגְדָּלָה הָאֵמֶת בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן
 בְּמִדְיָנָה שְׁמַת־קַבְּלִין שָׁם מוֹפְתִים וּמַתְנַהֲגַת בְּדַרְךְ זֶה עַל־יַד־זֶה
 בְּעֲצָמוֹ נַעֲשִׂין לְפַעְמִים מוֹפְתִים, וְלְפַעְמִים אֵינוֹ עוֹלָה בְּיָדוֹ:

סֵד מִן הַתְּנַשְׂאוֹת וְגִדָּלָה אֵין רְאִיָּה כָּלֵל כִּי הַהֲתַנַּשְׂאוֹת הוּא דְבַר
 בְּפָנֵי עֲצָמוֹ לְפַעְמִים עוֹשִׂים דְבַר שְׁעַל יָדֵי זֶה זֹוכִין לְגִדָּלָה
 וְהַתְּנַשְׂאוֹת וְכִיּוֹן שְׁעָלָה־לֹא יִירֵד וּמְצִינוּ בְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבַשְׁבִּיל
 דְבַר אֶחָד זָכוּ לְמַלּוּכָה עַד דְּזֹר רְבִיעֵי כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְלָכִים־ב י"ל):
 "בְּנֵי רְבָעִים יֵשְׁבוּ לָךְ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל" וְדָבַר זֶה בְּאֵמֶת קָשָׁה
 לְהַבִּין עַל־כָּל־פָּנִים זֶה הַדְּזֹר רְבִיעֵי מְכָרַח שְׁיַפְסֵק אֶצְלוֹ הַגְּדָלָה
 וְהַמְּלוּכָה, וְאַפְלוֹ אִם יַעֲשֶׂה דְבַר זֶה שְׁעָשָׂה זְקֵנוּ וְיֹוֹתֵר וְיֹוֹתֵר מִזֶּה
 לֹא יוֹעִיל, מַחְמַת שְׁנַגְזֹר כְּבָר שְׁאֶצְלוֹ יַפְסֵק הַמְּלוּכָה וְהוּא צָרִיד
 לְסַבֵּל עֲנֵשׁ אֲבוֹתָיו:

(נִמְצָא שֶׁהוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה מְאֹד כִּי אֲבוֹתָיו זָכוּ עַל־יַד־יָדֵי דְבַר זֶה לְבַד לְמַלּוּכָה עַד
 דְּזֹר רְבִיעֵי וְהַדְּזֹר הַרְבִּיעֵי בְּעֲצָמוֹ שְׁכָבַר מְחֻזָּק בְּמַלּוּכָה מְאֹבֹתָיו אֵינוֹ מוֹעִיל לוֹ
 שׁוּם דְבַר אֶפְלוֹ אִם יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ הַדְּבַר שְׁעָשָׂה אָבִי זְקֵנוּ לֹא יוֹעִיל לוֹ שְׁתִּמְשֹׁךְ
 מְלָכוּתוֹ יוֹתֵר לְדוֹרוֹת שְׁאַחֲרָיו וְאַפְלוֹ אִם יַעֲשֶׂה מַה שְׁיַעֲשֶׂה לֹא יוֹעִיל, מֵאַחַר
 שְׁכָבַר נַגְזֹר שְׁאֶצְלוֹ יַפְסֵק הַמְּלוּכָה, וְהוּא דְבַר תְּמוּתָה מְאֹד וְהַבִּין) וּבְאֵמֶת אֵין
 אָנוּ מְבִינִים דְּרָכֵי ה' עַל־כָּל־פָּנִים נִמְצָא שְׁלְפַעְמִים אֶחָד עוֹשֶׂה
 דְבָרִים טוֹבִים הַרְבֵּה וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵין לוֹ גְּדָלָה מַחְמַת שְׁמְכָרַח
 עַל־פִּי הַגְּזֹרָה שְׁיַפְסֵק אֶצְלוֹ הַגְּדָלָה כַּנִּזְכָּר לְעִיל וְלְפַעְמִים אָדָם
 זֹוכָה לְגִדָּלָה עַל יַד־יָדֵי דְבַר אֶחָד אֶפְלוֹ עַד דְּזֹר רְבִיעֵי וְהַבִּין:

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ג) צָרִיד לְהַסִּיר הַטְּבַעַת מֵעַל יָדוֹ בְּשַׁעַת נִטְ"י וְאַפִּילוֹ הוּא רַפּוּי (ב"י)

ואפילו אינו מקפיד עליו בשעת נטילה הואיל ומקפיד עליו בשעה שעושה מלאכה שלא יטנפו (הרא"ש פ' תינוקת) ונהגו קצת להקל אם הוא רפוי אבל יש להחמיר כי אין אנו בקיאים איזה מיקרי רפוי: (ד) שיעור נט"י כל היד עד הקנה של זרוע ויש אומרים עד מקום חיבור האצבעות לכף היד וראוי לנהוג כדעת הראשון:

סימן קסב (א) הנוטל צריך להגביה ידיו (דהיינו ראשי אצבעותיו) למעלה שלא יצאו מים חוץ לפרק ויחזרו ויטמאו את הידים: הגה והוא הדין אם משפילן מתחלת הנטילה עד סופה דשפיר דמי רק שיזהר שלא יגביה תחלה ראשי אצבעותיו ואח"כ ישפילם דאז יצאו המים חוץ לפרק ויחזרו ויטמאו הידים (ב"י בשם מהר"י בן חביב) והיינו כשאינו נוטל כל היד עד מקום חבור היד עם הזרוע אבל אם נוטל עד שם א"צ להגביה ידיו (ויש חולקים בזה) וכן אם שפך על שתי ידיו רביעית בפעם אחת כיון דאין שם מים טמאים כלל א"צ להגביה ידיו וכן המטביל ידיו א"צ להגביה ידיו (י"א דאם שופך על ידיו ג"פ א"צ ליזהר בכל זה וכן נהגו להקל) (אגור בשם א"ז והגהות אשרי פכ"ה): (ב) הנוטל ידיו שופך עליהם קצת מהרביעית להסיר מהם הלכלוך וכל דבר שחוצץ ואח"כ שופך עליהם פעם שנית וגם אלו המים הם טמאים ואח"כ שופך עליהם פעם שלישית לטהר המים שעל גבי הידים ואם אין בידיים לכלוך ודבר החוצץ שופך על שתי ידיו רביעית בבת אחת וא"צ מים שניים: הגה והוא הדין אם היו לו מים רבים רוחץ תחלה מעט כדי להסיר הלכלוך ואח"כ שופך רביעית כאחד וא"צ מים שלישים. הנוטל ידיו צריך לשפשפם זו בזו (מיימוני פ' י"א מהלכות מקואות וכל בו וסמ"ג והרא"ש פ' כל הבשר): (ג) נטל מקצת ידו וחזר והוסיף ונטל הנשאר מידו הרי ידו טמאה כמו שהיתה דאין נטילה לחצאין ואם עדיין יש על מקצת היד שנטל בתחלה טופח על מנת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'רלוּ מִזֶּמֶר מִזֶּמֶר הַיָּמִין לְ"צַדִּיק צִנְיָ מִקֻּוֹה שִׁדְרָף צֶחֶד מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל"»

"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאַנְחָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

להטפיה הרי זו טהורה בד"א במים ראשונים אבל בשניים נוטל מקצת ידיו וחוזר ומוסיף על מקצתו: (ד) שפך מים על ידו אחת ושפשפה בחברתה לא עלתה לו נטילה אפילו שפך באחרונה על שתי ידיו לפי שהמים ששפך על ידו אחת נטמאו וכשפשפה נטמאת חברתה ואין מים שניים מטהרים אלא המים שנטמאו מחמת היד עצמה ולא הבאים מחמת היד האחרת הלכך השופך מהכלי על ידו אחת ושפשף בחברתה צריך לנגב ידיו ולחזור וליטלם כראוי לפיכך הנוטל ידיו צריך שישפוך לו אחר עליהם ואם אין לו אחר יאחוז הכלי בראשי אצבעותיו וישפוך על שתי ידיו כאחד או ישפוך על כל אחת רביעית ואח"כ ישפשפם שהשופך רביעית כאחד א"צ מים שניים לטהרם שעשו רביעית בבת אחת כמו טבילה שא"צ שטיפה ב' פעמים: אם נגע בהם אחר שלא נטל ידיו בעודן לחות מן המים צריך לנגבם ולחזור וליטול שהרי זה טמאם ע"י המים שעליהם לכך צריך ליזהר כששופך מים שלישית שהם שניים לבד מהראשונים שלא יגע יד בחברתה עד שישפוך גם זה על השניה או שישפוך מתחלה על שתיהן כאחד ואם נטל כל יד מרביעית א"צ לכל זה: (ה) מתוך מה שכתבנו יתבאר לך דהא דיד נטמאה בשפשוף חברתה דוקא בנוטל ידו אחת ואח"כ שפשפה בחברתה אבל אם רצה ליטול בתחלה שתי ידיו כאחת נוטל דשתיהן נחשבות כיד אחת ואינן מטמאות זו את זו ואפילו ד' או ה' שהניחו ידיהם זה בצד זה או זה על גב זה כיד אחת חשיבי ואינן מטמאות זו את זו:

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

תנג: וּבִכֵּן תִּחְנַנּוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים, וְתוֹצִיאֵנוּ מִגְּלוֹת הַמֶּרְהוֹת, מִגְּלוֹת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ וְהַמָּמוֹן וְדַקְדָּשָׁה, אֲשֶׁר כָּלָם הֵם מְשַׁקְעִים

בגלות גדול ומר מאד מאד ותעלה את השכינה וכנסת ישראל
מגלותם, מבין הארבע מלכיות אשר זה כמה וכמה שנים אשר
מלכות דקדשה המושלת בכל כלליות הארבע עולמות, ירדה
מכסאה בעוונותינו הרבים, ונתנה בידה ממשלה להארבע
מלכיות ועל ידי זה גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו,
בגשמיות וברוחניות ומגולה אל גולה הלכנו ומכלי אל כלי
הורקנו, עד אשר תש כחנו ומטה ידינו מאד ועל ידי זה מתגבר
הגלות הפרטי על כל אחד ואחד מישראל, שהוא גלות הנפש על
ידי תאות עולם הזה והבליו, שכל זה נמשך רק מן העכו"ם שאנו
ביניהם, כמו שכתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, "אלקים אל
דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל" ושמע קול צעקתך וזעקתך,
שאתה בעצמך כביכול צועק ושואג זעקה גדולה ומרה על גלות
השכינה וכנסת ישראל כמו שכתוב "ה' ממרום ישאג וממעון
קדשו יתן קולו, שאג ישאג על ניהו" ושמע קול צעקת וזעקת
השכינה וכנסת ישראל, אשר היא זעקת בקול מר על צרות
נפשנו אשר העכו"ם מתגברים עלינו בכל יום ולא די שהם
מושלים עלינו בגוף וממון אף גם הם רוצים חס ושלום להתגבר
בחכמתם החיצונית המטעית והסכלה, אשר באמת כל חכמתם
הוא כסילות ואולת גמור וכבר נתפסו הרבה מאחינו בני ישראל
ברשותם ובמצודתם הרעה, ועוד הם צודים לקחת ולטרף חס
ושלום עוד נפשות ישראל ברשת חכמתם המטעית של
פילוסופיא ואפיקורסות וכפירות אשר נתפשטה מאד בעוונותינו
חוס וחמל עלינו והוציא את בלעם מפיהם השג תשיג והצל תציל
אותנו ואת אחינו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל
מרשת ומצודה רעה הפרוסה עכשו על כל החיים אשר לא היתה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' ר"ל - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כִּזְאת מִיָּמֵי קֶדֶם וּכְנוֹ לְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה לְהַמְלִיךְ אוֹתָךְ עָלֵינוּ וְעַל
נַפְשֵׁינוּ וְעַל כָּל רַמ"ח אַבְרֵינוּ וְשָׁם"ה גִּידְנוּ בְּכָל עֵת וְעַת יַעֲזֹרוּ
רַחֲמֵי לְבָבְךָ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵיךָ, כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל אֶת קוֹל צַעֲקוֹת וְזַעֲקוֹת
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשֹׁכְנֵינֵיהָ מִי יוּכַל לְאַטֵּם אֶזְנוֹ וּלְבָבוֹ מִקוֹל
צַעֲקוֹתָם וְשׁוֹעֲתָם הַמָּרָה וְתֵן בְּלִבְנוֹ לְצַעֵק תָּמִיד אֵלֶיךָ עַד
שֶׁתִּרְחַמְנוּ נְשִׁיעַ וְתֹאמַר הַנְּנִי "הַמְזַכִּירִים אֶת ה' אֵל דְּמֵי לָכֶם וְאֵל
תִּתְּנוּ דְּמֵי לוֹ, עַד יְכוּנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם, תִּהְלֶה בְּאַרְצֵךְ":

תנ"ד: רבוננו של עולם "מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך
בכל דור ודור", חום וחסד ורחם על מלכותך המתפשטת בכל
הארבע עולמות, ופידה והוצאה והעלה את שכינת עזך ומלכותך
מבין הגוים ותעלה את המלכות דקדושה וכנסת ישראל מן גלות
הארבע מלכויות ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר
ותכלם ותכניעם ותשפילם במהרה בימינו ותעקר ותשבר ותבטל
כל הידעות הזרות של חכמות החיצוניות ופילוסופיא ואפיקורסית
מן העולם ותמסך בקרבם רוח עושים ותערבב את דעתם ותסתם
את פיהם ותעקר ותשבר ותבטל דעתם ומחשבתם הרעה מן
העולם:

תנ"ה: ועזרנו והושיענו שנזכה להגיע למדת החסד באמת
בתכלית השלמות, כמו אברהם אבינו עליו השלום, שאחז במדת
החסד בשלמות ונזכה לעשות חסד ואמת עם כל בני אדם:

תנ"ו: ותזכנו ברחמיך הרבים ותשלח לנו צדיקים אמתים מוכיחי
אמת שיעסקו תמיד להוכיח אותנו בתוכחה מגלה מאהבה
מסתרת ותתן בלבנו שנטה אזנינו ולבנו לקבל תוכחתם הטובה
אף על פי שתהיה לפעמים בדרך בזיון, אף על פי כן נזכה לקבל
דברי תוכחתם באהבה ובחבה ובשמחה גדולה, ונהיה בכלל

אוֹהֲבֵי תוֹכָחוֹת וְנִזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת
וַיִּתְגַּלֶּה חֶסֶד גָּדוֹל עַל יְדֵי תוֹכְחָתָם הַטּוֹבָה כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "פִּיָּה
פָּתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה" וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי זֶה לְמַדַּת
הַחֶסֶד בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְנִהְיֶה נִכְלָלִים תָּמִיד בְּמַדְתּוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם שֶׁהִיָּה מְדַתּוֹ חֶסֶד וְעַל־יְדֵי הַחֶסֶד הַזֶּה
נִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לַחֲתוּךָ וּלְהַבְדִּיל וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת וְדִקְדְּשָׁה מִן
הָאַרְבַּע מַלְכוּתוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא וְנִזְכָּה לְהַרְגֵּן וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
וּלְעַקוֹר וּלְבַטֵּל קְלַפֵּת מַלְכוּת עַמְלַק הָרַשָּׁעָה שְׁכָלוֹל מְכַל הָאַרְבַּע
מַלְכוּתוֹת, וְתַעֲזְרֵנוּ לְמַחֲוֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב:
"תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עַמְלַק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח" וַיְקַיֵּם מִקְרָא
שְׁכַת־טוֹב: "הָאוֹיֵב תִּמּוֹ חַרְבוֹת לְנִצָּחַ וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אֲבָד זָכָרָם הִמָּה
וְה' לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסֵאוֹ" וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטֵל כָּל
הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְכָל הָאֲפִיקוֹרְסִית וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם וַיִּתְגַּלֶּה
אַמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת
דְּקִדְשָׁה אֶל אֹר הַפָּנִים הַמְּאִיר בְּשִׁלְשׁ רְגָלִים: (למקשה לילד יאמר כאן
וְתִמְלֵא רַחֲמִים וְכוּ' עֵינֵי לְקַמֵּן סְעִיף תַּם"ה):